

Mark KOROVIĆ: Nekada je dobro prekinuti s jednim dijelom tradicije

portalanalitika.me/clanak/284348/mark-korovic-nekada-je-dobro-prekinuti-s-jednim-dijelom-tradicije

Njegov četvrti nastup sa CSO - do sada je to već učinio dva puta u Podgorici i jednom u Parizu - bila je prilika da se akcenat stavi na sami program, posebno **Betovenovu Eroiku** za koju i dirigent kaže da je „jedna od najgrandioznijih, ali i najvećih simfonija“, čemu svjedoči i dužina od čak 50 minuta.

- Već dvije godine dolazim ovdje i radim sa CSO, a dolaziću još više već od naredne godine. No, napredak se već može vidjeti i čuti, i to mi je veoma drago - istakao je on.

Željani da svaki put izvuče na površinu novi kvalitet našeg najvećeg instrumentalnog orkestra, **Korović** je za nastup u *Crnogorskom narodnom pozorištu* u ovoj sezoni odabrao još jedno djelo **Ludviga van Betovena** - kratku uverturu *Koriolan*, te *Koncert za hornu i orkestar u Es-duru broj 1 opus 11* **Riharda Štrausa**, što je bila prilika da se podgorička publika podsjeti slovenačkog horniste **Boštjana Lipovšeka**.

- Drugi put nastupam sa ovim orkestrom i mogu reći da mnogo bolje zvuči. Orkestar je stvarno preskočio nekoliko nivoa i sve to ima smisla. Mogu da kažem da je neko sve to dobro organizovao i dobro rukovodio cijelom pričom - istakao je on.

Lipovšek je ujedno i čest gost u Crnoj Gori, kao jedan od predavača radionica za duvačke instrumente koja se svake godine organizuje u Tivtu. Tim prije je bio u mogućnosti da nam temeljnije predoči što on sve vidi kao napredak na našoj muzičkoj sceni.

- Vidim da su ona djeca koja su nekada dolazila na ljetnju radionicu - sada u orkestru. Druga stvar, naši studenti iz Ljubljani sada sjede u orkestru, a to su ljudi iz Crne Gore. Znači, sve ima velikog smisla i orkestar je stvarno narastao. Jer, iako novac samo na izgled nema veze sa muzikom, prije ili kasnije u realnom svijetu dolazi do sukoba upravo zbog toga. Ali, i ako bi imali neograničena sredstva, i njima dovodili muzičare iz cijelog svijeta, to na kraju neće imati nekog smisla - dodao je sagovornik *Portala Analitika*.

Ono sa čime se prvi put sreo tokom ovog nastupa, bio je dirigent **Korović**, za kojeg **Lipovšek** ima samo riječi hvale.

- On je, prije svega, jedan iskren muzičar, pun energije. Donio je stari-novi stil, koji je u svijetu već poznat, ali ne i u (nekadašnjoj) Jugoslaviji, gdje je sve bilo „ulickano“. Mislilo se samo na to da se ne pogriješi nota, ali tu nije bilo nikakve drskosti. A on je je sve porušio! Jer, nema **Betovena** bez drskosti, bez hrabrosti - pogotovo kad je *Eroika* u pitanju - bez sforzata, bez gromova i munja koje smo večeras vidjeli - dodao je on.

Kada je riječ o samom orkestru, smatra da će pravi kvalitet tek doći do izražaja, jer ima još prostora za napredovanje.

- Velika je čast i veliki luksuz imati orkestar za ovako malju zemlju. Ja dolazim iz male zemlje i - možda smo mi malo bliži muzičkim centrima od vas - ali se i mi stalno borimo da održimo standard i budem iznad njega. Jer, takva je svaka umjetnost i u njoj se ne može samo životariti. Želim da naglasim da će orkestar biti još bolji i dobiće još vjetra u leđa kada bude gotova koncertna dvorana. I od srca želim da se to dogodi što prije! Da se dogodilo juče - bilo bi kasno, ali... Treba izdržati još malo. Tek u sali sa dobrom akustikom vidjećete pravi zvuk ovog orkestra - zaključuje **Lipovšek**.

Da su pred CSO bolji dani smatra i **Korović**, te ističe kvalitet svakog od segmenata orkestra.

- Za ovaj koncert, svi su učinili veliki napredak. Bili su fokusirani i puni energije. A ovakva muzika nam je dozvolila da tu energiju pokažemo. Takođe, napredak je postignut i u zajedničkom djelovanju svih članova orkestra. I duvači i gudači su se međusobno slušali i tako proizvodili isti zvuk u istom pravcu. Mislim da je upravo to cilj jednog orkestra - smatra ovaj dirigent.

S druge strane, jedan je od onih koji problem neakustičnosti sale CNP-a ne vidi kao nepremostivu prepreku za interpretaciju i najzahtjevnijih djela.

- Istina, ovo je sala koja nema baš najbolje akustične uslove. No, zadatak dirigenta je da je koristi na najbolji način na koji je to moguće. To, naravno, znači i da mora napraviti neka prilagođavanja koja se odnose i na dužinu tona, i za pianissimo - te tihe note kada svi u orkestru moraju čuti jedni druge, ali i za fortissimo - kada svojom jačinom

moraju da ispune cijelu salu. Naravno, akustičnost sale se uvijek koristi, čak i kada ona nije baš idealna - precizirao je za *Portal Analitika*.

Kada je riječ o samom načinu na koji diriguje, za njega je prirodno da on bude drugačiji i da njime ruši određene ustanovljene granice.

- Mislim da je tu više pitanje tradicija. U istočnoj Evropi postoji tradicija na koji način se izvodi muzika. Ali, ja sam rođen u Parizu, studirao sam u Njemačkoj i imam vlastiti, drugačiji način na koji stvaram muziku. Izgleda da sam ovdje prekinuo sa jednim dijelom dosadašnje tradicije, ali u pozitivnom smislu. Ne kažem da su sve tradicije loše, ali ovo je mlad, energičan orkestar i mislim da možemo da treba da radimo u tom pravcu. Uostalom, u orkestru su odlični muzičari - rekao je **Korović**.

Naredni koncert CSO će prirediti 4. novembra takođe u CNP-u. Šef dirigent **Grigorij Krasko** predvodiće orkestar u interpretaciji *Simfonije broj 2 u C-duru, opus 61 Roberta Šumana*, *Koncerta za trombon i orkestar Launija Grondela* i *Igara iz Galante Zoltana Kodalja*, dok će gost-solista biti srpski trombonista **Aleksandar Benčić**.

K. J.

Foto: MCCG/D. Miljanić